

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla a dr. Paller Zsuzsanna ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. Kiss Éva ügyvéd által képviselt **alperes** ellen vállalkozói díj megfizetése iránt indított perében, melybe a felperes pernyertességének előmozdítása végett beavatkozott a dr. Sipos Béla ügyvéd által képviselt Felperesi beavatkozó 1 I.r. és Felperesi beavatkozó 2 beavatkozó, a Zala Megyei Bíróság 2008. január 7. napján kelt 4.G.40.110/2007/14. sorszámu alatti részitélete ellen az alperes által 20. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

r é s z í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú részítéletet helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen a felperesnek 120.000 /Egyszázhuszezer/ Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen a részítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

Az elsőfokú bíróság a 2008. január 7-én kelt 14. számú részítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 4.493.040 Ft vételárat és ennek 2006. november 1. napjától a kifizetés napjáig járó évi, a késedelemmel érintett egyes naptári féléveket megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt mértékű késedelmi kamatát, valamint 1.143.754 Ft vállalkozói díjat.

A határozat indokolása szerint a felperes a felek között 2006. szeptemberében létrejött szállítási szerződés alapján kazánokat értékesített az alperes részére, a leszállított áru 4.493.040 Ft összegű vételárat azonban az alperes nem egyenlítette ki. Emellett az ugyancsak 2006. szeptemberében kötött vállalkozási szerződés alapján a **Helység 1, ...** szám alatti építési helyszínen a felperes vízszelelési munkálatokat is végzett az alperes részére, az ennek ellenértékeként őt megillető 1.143.754 Ft összegű vállalkozói díjat azonban az alperes nem fizette meg. Az alperes a perben e követeléseket sem jogalapjukban, sem

összességükben nem vitatta, hanem kizárólag beszámítani kívánt ellenkövetelésére figyelemmel kérte e vonatkozásban a kereset elutasítását. A beszámítási kifogás körében azonban további, nagy terjedelmű bizonyítás lefolytatása szükséges, ezért az elsőfokú bíróság a felperes e követeléseiről a Pp. 213. § /2/ bekezdésében foglaltaknak megfelelően részítélettel határozott.

E részítélet ellen az alperes élt fellebbezéssel, és annak hatályon kívül helyezésével az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Fellebbezése indokolásában arra hivatkozott, hogy a részítélet hozatalának törvényes feltételei a perbeli esetben nem állnak fenn. Beszámítási kifogásra ugyanis alapos, így méltányolható érdeke fűződik a keresettel érvényesített követelések és az ellenkövetelés együttes elbírálásához.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú részítélet helyes indokai alapján történő helybenhagyására irányult.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és az abból levont jogi következtetése is helytálló. Az ítélet tábla az elsőfokú határozat indokolásában foglaltakkal is egyetért.

Ezért az elsőfokú részítéletet helyes indokai alapján hagyta helyben, azokra ezúttal csupán hivatkozik (Pp. 254. § /3/ bekezdés).

A fellebbezés kapcsán az alábbiakra mutat rá:

A Pp. 213. § /2/ bekezdése kivételt enged az ítélet teljességének a Pp. 213. § /1/ bekezdésében meghatározott elve alól. Ennek megfelelően a bíróság az egyes kereseti kérelmek, vagy a kereseti kérelem önállóan elbírálható egyes részei felől külön ítélettel (részítélet) is határozhat, ha ebben a vonatkozásban további tárgyalásra nincs szükség, és ha a többi kereseti kérelem, vagy a beszámítási kifogás eldöntése végett a tárgyalást el kell halasztani. Ha a beszámítási kifogás körében többi bizonyítás szükséges, részítélettel akár a kereset egésze is elbírálható (3/2000. Polgári jogegységi határozat).

A részítélet hozatala - a Pp. 213. § /2/ bekezdésében meghatározott keretek között - a bíróság belátásától függ; a konkrét körülmények mérlegelésével foglalhat állást abban a kérdésben, hogy részítélet esetén nem sérül-e szükségtelenül a beszámítási kifogást előterjesztő alperesnek a szembenálló követelések együttes elbírálásához fűződő érdeke, illetőleg mennyiben indokolt a felperes jogvédelme érdekében, vagy pergazdaságossági okból a jogvita részleges lezárása. A jelen esetben pedig az elsőfokú bíróság ezeket a körülményeket helyesen mérlegelte; az elismert felperesi követelések tárgyában, mivel az egyébként is más jogviszonyból eredő ellenkövetelés körében további bizonyítást kellett lefolytatni, a részítélet hozatala indokolt volt.

A másodfokú eljárásban is peresztes alperes a Pp. 239. §-a folytán alkalmazandó Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján köteles a jogi képviselővel eljáró felperes másodfokú perkötségét megfizetni. Az ügyvédi munkadíj áfát is magában foglaló összegét az ítéletábla a 32/2003. /VIII.22./ IM. rendelet 3. § /2/, /5/ és /6/ bekezdései alapján a perérték és a kifejtett jogi képviseleti tevékenység mérlegelésével állapította meg.

Győr, 2009. január 21.

Dr. Szalai György sk.
tanács elnöke

a **Dr. Farkas Attila sk.**
előadó bíró

Dr. Hammer Sándor sk.
bíró

A kiadmány hitelül
kiadó: